Principiul valorii umane în prezentul continuu al veșniciei

On Aprilie 11, 2022

Valoarea ta nu este nu este nici mai mare, nici mai mică decât cea pe care ți-o stabilești singur în cursa împotriva destinului.

Aș fi vrut să-mi fac din scopul vieții o idee magnifică, o combinație fără precedent de experiență, talent și ambiție, să iau întâia și ultima oară o decizie corectă pentru care să nu regret nimic. Nicio interacțiune anterioară cu alte idei nu se dovediseră eficiente și profitabile, nicio ocazie de a mă afirma nu-mi ieșise în cale. Cu aceeași căldură cu care focul mistuie pădurile, aș fi vrut să-mi concentrez întreaga energie asupra unei ținte propuse, bine gândite și definite, să fac din mine însumi un soi de Magellan care, cu acea mare efervescență intelectuală degajată dintr-un temperament tenace și feroce, face din scopul vieții sale o obsesie magnifică.

Dar, cu adevărat, lucrurile nu stau ca în cărți, iar cărțile nu schimbă lucrurile și nici ideile mărețe, și nici măcar nu separă scopul de acea idee simplă, dar fixă, capabilă să-ți orienteze mai ușor și mai precis viața personală și profesională, cu un efort mic. Nu este deloc ușor să-ți depășești limitările mentale și să-ți amplifici respectul de sine, țintind cât mai sus cu putință, inspirându-te din entuziasmul și energia degajată de marile evenimente. Într-adevăr, dacă aș fi avut o idee fixă, și credeți-mă am avut numeroase ocazii să-mi fabric asemenea idei, poate că aș fi acționat ca o lupă: mi-aș fi concentrat întreaga energie asupra țelului propus.

În ciuda acestui lucru, am căutat o alternativă a reușitei sub influența unei conștiințe care m-a ajutat să fiu mai bun, mai înțelegător și să îmi depășesc câteva limite pe care le aveam și, în sfârșit, ca o chemare profetică, să dovedesc finalitatea unei idei în care oamenii sunt dispuși să creadă. Ca și în cazul lui Magellan, am pornit de la o idee greșită, *una cosa da poco* , și am ajuns să culminez cu o victorie: realizarea progresivă a Marii Opere Hermetice, această mega-cascadă numită Elekmesithus (un nebănuit avânt spre veșnicie), care curge dintr-o stâncă uriașă aflată la marginea unei prăpăstii: "Oglinda Ego-ului"

Leadership: Distanța pe care o ai de parcurs spre reușită ajută la crearea unei senzații de măreție, în paralel cu formarea sentimentul de "sens al valorii umane organizat într-o reprezentare a sinelui Suprem" ?

Până la urmă, orice încercare de a fi altcineva devine un teren fertil pentru depășirea Ego-ului, o justificare pentru instituirea unei diferențieri între Sinele Suprem și Sinele Divin cu sprijinul intelectiv și speculativ al sufletului: *Thanusintreck* (unitatea adevăratei credințe întemeiată de Hristos) la care omul nu poate ajunge fără sprijinul exclusiv divin. E nevoie și de niște cunoștințe solide de alchimie. Şi uite așa, încercând să observ realitatea obiectivă prin oglinda propriei subiectivități, cu totul de necrezut, am început să-mi amplific respectul de sine, țintind cât mai sus cu putință. Peste mări și țari, peste toate hotarele de timp, peste toate distanțele aflate sub matca lumii.

Sinele Suprem a dat măsura valorii mele, putând fi tradus prin: "am devenit persoana la care aspirat să fiu". Este un simbol al aspirației spre desăvârșire. Sau un indiciu al aspirației spre libertatea spirituală.

Până la urmă, toate lucrurile, toate evenimentele, tot ce mi s-a întâmplat, conjunctural sau preferențial, m-au condus la obținerea unei vederi mai largi decât eram obișnuit. Ştiind că energia se îndreaptă întotdeauna în direcția gândurilor, și că intuiția, prin intermediul unei senzații subtile de măreție, își face mereu loc printre legile minții, mi-am putut depăși

convingerea despre valoarea de sine. Numai timpul nepieritor va dovedi cât de uitată este lumea pe care mi-o construisem ca pe un fel de mediator neserios, înainte de a mă îndrepta spre realizarea unei deveniri care, de fapt, nu se încheie. Sau dacă se încheie, de fapt se reia.

Leadership: Avântul cu care tinzi spre absolut se materializează printr-o hotărâre exemplară dusă la limita geniului, grație unei fapte exemplare care se propagă la nivelul promovării mitului destinului total?

Şi, ce altceva rămâne de fuzionat, între credință și tăgadă, între disciplină și spontaneitate, între rigoare și libertate, decât puternica faptă, de toți râvnită și numai de mine înfăptuită, acea mangâiere lină a cununii biruinței: descoperirea unei noi forțe fundamentale a naturii, tradusă prin hotărârea exemplară, dusă la limita geniului, de a ajunge la adevărul despre mine.

Da, a fost cu putință. Într-un singur moment al vieții, într-o secundă astrală - mistuitoare ca soarele, reținut de geografie într-un arhipelag de încurajare, mi-am dat seama că pot să fac mai mult decât credeam că pot face. Şi asta a schimbat totul. Tocmai omul care nu înțelegea mai nimic a putut cuprinde în propria-i solitudine, ca o vâlvătaie a gloriei, lauda cerească, universală, transformând-o alchimic într-o acțiune de coborâre a lui Dumnezeu la om și de înălțare a omului către Dumnezeu, prin credință și colaborare liberă.

Şansa unui avânt spre absolut s-a materializat într-un semn profetic care depășise orice închipuire. Poate că trebuia de la început să ader la un anumit algoritm care să ordoneze crescător elementele unei vaste cunoașteri de pe diagonala principală a unei matrice date, garantând obținerea unui "Ab Solutus", efectul unui avânt speculativ spre înălțimile inteligibile, *la forma de una carrera tumultuosa hacia el infinito del mundo.*

Rețineți ce vă spun acum. În imensitatea ei, și într-o singură clipă, puterea lui Dumnezeu poate umple spiritele rătăcitoare cu cea mai înaltă știință, dar numai la timpul hotărât, numai când astrele se aliniază și când Mercur nu este retrograd. Așadar, singurul lucru pe care l-a cerut destinul de la mine, într-o vreme zbuciumată de tranziție, a fost așteptarea până la timpul dinainte hotărât, grea povară pentru cei fără credință, sclipitoare lucrare pentru cei care vor înfăptui minuni.

Leadership: Avântul tău spre reușită poate fi interpretat ca un îndemn de „a te abandona unei vederi mai îndepărtate”, până ce atingi un grad de conștiință care este însăși măsura unei capacități profetice ce nu încetează să te uimească?

Mai ales de la Magellan, destinul a cerut un preț mare înainte ca el să devină eroul lumii după realizarea faptei exemplare. Iar scriitorul Ştefan Zweig a ilustrat cel mai bine marea valoare, sclipitoarea superioritate a lucrării geniului, sublima manifestare a energiei latente focalizată spre cerurile veșniciei:

"Întotdeauna un om realizează maximum posibil numai când fapta lui devine exemplară. Şi, din această privință, exemplul lui Magellan - fapta lui aproape uitată - a dovedit pentru toate timpurile că o idee, dacă e purtată de aripile geniului, dacă e dusă mereu și hotărât înainte de o pasiune, se vădește la urmă mai puternică decât toate elementele naturii. Măreața lui faptă a arătat că un singur om, cu scurta și trecătoarea sa viață, poate transforma într-o realitate și într-un adevăr nepieritor ceea ce fusese numai o dorință, numai un vis pentru sute de generații."

Nu este nicio exagerare. Acesta este adevărul curat: valoarea mea este infinit mai mare decât am crezut vreodată că este posibil. Dar trebuie reținut un lucru important, care mereu scapă atenției generale: numai un om cu o voință neclintită, fiind gata să sacrifice totul, tot ce

posedă în lumea aceasta pământească, va fi demn să cuprindă între aripile infinitului o idee capabilă să treacă pragul veșniciei. Pentru ca o faptă să câștige timp, să smulgă o părticică din infinit, nu-i de ajuns ca autorul ei să pornească într-o lungă și periculoasă călătorie, el trebuie să se înapoieze cu cel mai prețios câștig ce există în lumea aceasta: o nouă conștiință.

Leadershipul are ca finalitate următoarea mențiune: "Valoarea omului este dată de măsura convingerii sale legate de propria valoare, ca singură modalitate de a ajunge la nivelul puterii Destinului."

Principiul valorii umane în prezentul continuu al veșniciei dezvăluie de fapt puterea omului de a se impune în fața unui destin care, chiar dacă impune mult chin și suferință, îl conduce spre împlinirea unei fapte exemplare care-i va asigura saltul spre nemurire.

Source: https://neculaifantanaru.com/principiul-valorii-umane-in-prezentul-continuu-al-vesniciei.htm